

σία Metochitesstil. (Φωτογραφίες δημοσιευμένες του κώδικα αὐτοῦ βλ. στοῦ Herbert Hunger, *Antikes und Mittelalterliches Buch- und Schriftwesen*, «Geschichte der Textüberlieferung der antiken und mittelalterlichen Literatur», τόμ. I, Zürich 1961, σελ. 102 καὶ εἰκ. 23). Χαρακτηριστικά εἶναι τὰ γράμματα α, β, ζ, ο, σ, τ καὶ ἡ συντομογραφία τοῦ καί. Τὸ ι πάντα ἔχει μία τελεία. Τὸ τελικὸ ς ἔχει τρεῖς τύπους, ε, σ καὶ ζ.

Ἡ ὀρθογραφία, ἡ στίξη καὶ ὁ τονισμὸς χωρὶς λάθη.

28

Ἄντ. 139

Χαρτί Διαστ. 272 × 220 χιλ. φφ. 341 ἔτ. 1373

Μηριαῖο Ἰωνίου - Αἰγιάστου.

Μέρος Α', φφ. 1 - 229.

Χαρτί βόλευκο, χωρὶς στίλβωση. Ὑδατόσημα μὲ παραστάσεις ἀγγέλου (M. - Tr. 186), τοῦ γράμματος Ρ μὲ στανὸ (M. - Tr. 5447, Br. 8458), κέρατου (δὲν ὑπάρχει στὰ εὐρετήρια), λουλουδιοῦ (M. - Tr. 4094), σειρήνας (M. - Tr. 7021) καὶ σημαίας (M. - Tr. 3718), ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸ 1364 ἕως τὸ 1385. Τεύχη τετράδια, ποὺ ἀριθμοῦνται στὴν πρώτη καὶ τελευταία σελίδα κάτω στὴ μέση. Μελάνι βαθύ καστανό. Κεῖμενο δίστηλο. Γραμμὴ ἐπιφάνεια σελίδας 205 × 145 χιλ. μὲ 33 στίχους. Χαρακὼση τοῦ τύπου 1—2,3—4. Διακόσμηση δὲν ὑπάρχει.

Ὁ κωδικογράφος τοῦ μέρους αὐτοῦ ὀνομάζεται Μαλαχίας καὶ ἦταν μοναχός. Ὑπογράφει στὸ φ. 229 μὲ τὸ σημεῖομα:

Δόξα τῷ Θ(ε)ῷ, ἀμήν. Ἐτελειῶθ(η) ἡ παροῦσα βιβλος διὰ χειρὸς τοῦ ἐλαχίστου καὶ ἀματωλ(οῦ) Μαλαχίου τάχα καὶ μοναχοῦ μηρὶ ἰουλίω ας, ἐθ(ε)κτιῶν(η) ας, ἔτους ,ςοαων'. Ὅσοι τοῖνον ἀνὰ χεῖρας λαμβάνεται ταύτην εὐχσθαί μοι διὰ τὸν Κ(έριο)ν.

Ἐγὼ μὲν ἀγία μοι καρία καὶ μ(ἦ)εῖ εἰ καὶ βραδέως καὶ πέρα τοῦ ἐπαγεθέντος μοι καιροῦ, ὅμως τετέλεκα τὸ προσταχθέν μοι παρὰ τῆς σῆς ἀγιώτ(η)τ(ος) τῆς ἐμῆς δυνάμεως κατ' οὐδὲν ἐλεειτόμενον. Εἰ μὲν οὖν καὶ τῆ σῆ δσιώτ(η)τ(ι) ἀρεστὸν δόξει τῷ Θ(ε)ῷ χάρις τῷ δωτηρίῳ τῶν ἀγαθῶν, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἔπει καὶ Θ(ε)ῷ φίλος, τὸ κατὰ δύναμιν ταῖς σαῖς ἡμῶς ἀμοίβου εὐχαῖς.

Στὸ εὐρετήριο τῶν Vogel-Gardthausen ἀναγράφονται τέσσερις κωδικογράφοι τοῦ 14ου αἰῶνα μὲ τὸ ὄνομα Μαλαχίας, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ὁ πιὸ πιθανὸς νὰ ταυτίζεται μὲ τὸ δικό μας, εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔγραψε τὸν κώδικα Con. Sorrig. 51 τῆς Λαοφεντιανῆς Βιβλιοθήκης τῆς Φλωρεντίας.

Ἡ γραφὴ τοῦ Μαλαχία ἔχει μικρὸ μέγεθος, εἶναι λεπτή καὶ κλίνει ἐλαφρά πρὸς τὰ δεξιά. Ἐχει πολλὰς συνδέσεις, συντομογραφίαις καὶ συμπλεγ-

36 In: *Αγ. Τεσσαρτάκιος: Δέκα αἰώνες εἰσθητικῆς γραφῆς*

μια. Χαρακτηριστικά εἶναι τὰ γράμματα α, ζ, ξ, τ, οἱ συνδέσεις τοῦ ε καὶ τὰ συμπλέγματα -πο, -φρ, -της.

Μερικὲς καταληκτικὲς συλλαβὲς ἐπιγράφονται καὶ ἐνώνονται μὲ τοὺς τόνους. Τελικὸ ς τῶν τύπων σ καὶ ε σὲ ἴση ἀναλογία. Ἡ ὀρθογραφία, ὁ τονισμὸς καὶ ἡ στίξη χωρὶς λάθη.

Ἐπειδὴ τὸ μέρος αὐτὸ εἶχε ὑποστῆι φθορὸς καὶ μερικά φύλλα του ἐξέψεσαν, μεταγενέστερος κτήτορας, τοῦ 16ου αἰ., συμπλήρωσε τὰ φφ. 7, 119 καὶ 153 - 161. Τὸ χαρτί ποὺ χρησιμοποιήσε ἔχει ὕδατοσημο μὲ παράσταση ἄγκυρας σὲ κύκλω μὲ ἀστέρι, πολὺ κοινὸ κατὰ τὸν 16ο αἰῶνα. Τὸ μελάνι εἶναι μῆδρο. Κεῖμενο δίστηλο. Γραμμὴ ἐπιφάνεια σελίδας 210 × 150 χιλ. μὲ 26 στίχους. Χαρακὼση τοῦ τύπου —, — (χωρὶς κάθετες, μόνο ὀριζόντιες χαραξίσεις).

Μέρος Β', φφ. 220-341.

Χαρτί λευκὸ, χωρὶς στίλβωση. Ὑδατόσημο μὲ παράσταση ρινόκερου (M. - Tr. 5861) καὶ (M. - Tr. 6046), ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸ 1360 ἕως τὸ 1390. Τεύχη τετράδια, ποὺ ἡ ἀριθμῆσή τους δὲν διακρίνεται. Μελάνι καστανό. Κεῖμενο δίστηλο. Γραμμὴ ἐπιφάνεια σελίδας 210 × 135 χιλ. μὲ 30 στίχους. Χαρακὼση τοῦ τύπου 12—3, 4—56. Χωρὶς διακόσμηση.

Ὁ κωδικογράφος τοῦ μέρους αὐτοῦ ἂν καὶ δὲν ὑπογράφει τὸ χειρόγραφο τοῦ, ταυτίζεται μὲ ἀπόλυτη βεβαιότητα μὲ τὸν Ἰωάννη Πεπαγομένο Π, ποὺ ἔγραψε τὸν ἑλληνικὸ κώδικα 686 τῆς Βατικανῆς Βιβλιοθήκης καὶ τὸν ἑλληνικὸ κώδικα 576 τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βενετίας. (Δημοσιευμένες φωτογραφίες βλ. στοῦ Alexander Turyn, *Codices Graeci Vaticani saeculis XIII et XIV scripti annoque notis instructi*, In Civitate Vaticana, MCMLXIV, πίν. 145 καὶ Τοῦ Ἰδίου, *Dated Greek Manuscripts... πίν. 200, ἀντίστοιχα*).

Ἡ γραφὴ του εἶναι στρογγυλή, εὐδιάκριτη καὶ ἔχει ἐλαφρὴ κλίση πρὸς τὰ δεξιά. Ἐχει πολλὰς συνδέσεις, λίγα συμπλέγματα καὶ λιγότερες συντομογραφίες. Χαρακτηριστικά εἶναι τὰ στρογγυλόσχημα γράμματα δ, ο, σ, τ, β καὶ τὸ σύμπλεγμα τοῦ καί.

Τὸ ς τελικὸ εἶναι τῶν τύπων ε καὶ ζ, μὲ ὑπεροχὴ τοῦ δεύτερου. Ἡ ὀρθογραφία, ὁ τονισμὸς καὶ ἡ στίξη χωρὶς λάθη.

29

Ἄντ. 148

Μεμβράνη Διαστ. 370 × 210 χιλ. φφ. 85 14ος αἰ.

Συνολικὸι κανόνες. Φωτίου, Νομοκάνων.

Μεμβράνη ὑποκίτρινη. Τεύχη τετράδια, τῶν ὁποῖων ἡ ἀριθμῆση δὲν

37

+ ὡρπίερος ἐπιπρῆς τὸ κατὰ μαθησιαστικὰ ἀρετὰς ἀλλοτρίων πολλῶν δὲ ἀτ^{ος} τ^{ος}
Πότε δὲ φῆς τοὺς ὄχλους, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ προσήλωσαν οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ λίαν. φερασθὴν ἡμῶν τὴν πρῶτα βολῶντων Σιζανίων τ' ἀπ' ἡμῶν.
Κότε μὲν μετὰ τῶν ὄχλων ἀπὸ ἴσου δέκεσθιν αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ· δὲ ὡς ἔρτησεν
 οἰκίαν οἱ ὄχλοι κατῆσαν φίλῶν αὐτοῦ ἐσομένη, κατελιπὴν τῆν οἰκίαν,
 καὶ ἀπεῖμαι πρὸς τοὺς μηδὲν μενοσικεῖν πρὸς αὐτὸν· αὐτὸν κωκυθῶ-
 τος ὄχλοις διελθὼν εἰς ἐν πρῶτον δόξα, δέφισιν αὐτοῦ καὶ ἐρχομαι εἰς τὴν
 εἰς αὐτοῦ οἰκίαν· ἐμβαπτοστέχονται αὐτῶ· οἱ μὲν δὲ ταῦτα αὐτοῦ· ἔκλυτον μετὰ
 μετὰ τῶν δέφισιν αὐτοῦ· καὶ ὅσοι γε γινώσκοντες τὸν ἀκούσαντο τοῦ Ἰησοῦ, πρὸς
 ἀκολούθουσαν αὐτοῦ· εἶτα πρῶτον βρομιῶσι περὶ τὸν μῦθόν αὐτοῦ, ὅτι βίβρα
 ἰδεῖν αὐτὴν καὶ εἰσελθόντες, ὅσοι καὶ πρὸς αὐτὸν μῆνοι· πᾶν τὸ μέν, τὸ
 ἡμέρον ἐκείνῳ· ταχὺ δὲ τῆς καὶ ἐπὶ πλῆθον καὶ τοιαῦτα· περὶ δὲ κληῶσθαι
 ἐν τῷ κατὰ ἰωάννην ἐκείνῳ τῆς ἰστορίας· τῆς ἑταίριον πολλὸν εἴσκηκε ὁ
 ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μετὰ αὐτοῦ ὄντων· ἦν εἰς πρῶτον αὐτοῦ ὅτι τῶν ἄλλων
 πρῶτων σῶντος Ἰησοῦ πρῶτος καὶ ἰδεῖν αὐτοῦ τῶν οἰκίαν, ὅθεν φερασθὴν αὐτοῦ
 φησὶς ἡμεῖς, ὅτι φέρεται τούτοις· ἦν δὲ ἰσὺς ὁ δὲ φησὶς ἡμεῖς πρῶτος, εἰς
 ἐκ τῶν ὄντων αὐτοῦ πρῶτον ἰωάννην καὶ ἀκολούθουσαν αὐτοῦ· καὶ
 ἡμεῖς ὄντων εἶπε βουλομένη μὴ ὡς ὄχλοις κοῦσθιν τοῦ Ἰησοῦ· οὐδὲ φησὶς ἀρχῆς
 εἰς τὴν οἰκίαν, ὅθεν αἰρετοῦν τὴν πρῶτα τοῦ ὄχλου ἀναλαμβάνοντες, οἱ κληῶσθαι
 τῶν Ἰησοῦ· ἰνὼς μετὰ ταῦτα αὐτοῦ εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, πρὸς ἐκείνους καὶ πρὸς ταῦτα

Venetus Marc. gr. 43, έτος 1374: 'Ωριγένη 'Υπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον.

✠

**ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΡΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΣ
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΙΣ ΟΨΘ ΚΑΤΑ ΠΛΑΤΩΝΑ**

Περὶ μὲν δαιμόνων ἀμφισβητῶν, λόγου λόγῳ φέρω. καὶ ἀπέχομαι πῶς αἴσιν. καὶ οὐδὲν δαίμον, οὐδὲ πλῆμμελῶ. οὐδὲ ἔξω τρόπου, ἐγὼ μαιδραῦτον ἀμφισβητοῦμαι πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸ ἄλλου, εἰ ἐστὶ τὸ δαιμόνιον, καὶ τί, καὶ ὅπως. καὶ γὰρ ἐν ταῦτα, πῶς οὐνομαδῆλον. ἐδὲ οὐσίαι ἀφανές. ἔδὲ δῶκε ἀμφισβητήσιμον. γὰρ δὲ δὲ, γινώσκωμαι πρὸ θεοῦ λέγω. ποῖον καὶ ἰσχυρῶν περιβαλλόμενος, ἐποῖον φῶς ἐξ ὀμμάτων σαφῶν ἰσχυρῶν πορισάμενος, ἐπὶ τῶν ἀρμονίῶν ὡς ἐκ λόγου ἰσχυρῶν ἀφῆρι ἀφῆρι καὶ ἀλλω τῶν ἰσχυρῶν. ὅποτε γὰρ οὐδὲ ὁ ἀφανότατος τῶν ὀμμάτων πλάτων, ἐκπρὸς ὀμνηρον παραβάμεν ἐθέλοις, οὐπω καὶ μῶν ἀξιόχρησις ἀσθαι περὶ θεοῦ λέγω. ἀλλ᾽ ἐτέρωθεν τὴν πύθει ἀποθῆτην πλάτωνος δοξᾶν, σχολῆ γὰρ τίς ἐπιτολμῆσαι τῶν λόγων, μῶν βραχῶν ἔχων. πλὴν ἄρτι καὶ ἀνδρῶν διτῶν ἐποταμῶν παρόντος, καθαροῦ καὶ πολλοῦ ἰδῆν ἐδίξου καὶ πρὸ τῆν προσήγαγόντου. καὶ θρέψαι γινώσκω τῆν ἀμῶν ποθῆν ἐπέχης ἀσθνοῦ καὶ ἡπτόν ταῦτα ἀσθνοῦ ἀρυσάμενοι, κομίζαμεν τῶν διτῶν ἀσθνοῦ ἀσθνοῦ ποτόν. ὅποτε φασὶ τῶν πλάτωνος ἀσθνοῦ. πρὸς μὲν τὸν ἰσχυρῶν ἀμῶν ἀσθνοῦ, ἀσθνοῦ ἀσθνοῦ ἐπὶ τῶν ἀσθνοῦ ἀσθνοῦ.

Venetus Marc. gr. 254, ἐτῶν 1447-1455: Μαξίμου Τυρίου Φιλοσοφούμενα XI 1.

ὅτι τοὺς μύμους ἐσκόπειω ὅπως ἀκριβῶς καὶ καλῶς
 ἐξουσιμ. οὐχ οὕτω τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων· καὶ τοὺς
 περὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων. ἢ πῆρ' αὐτο
 γάρ, ὅτι τοῖς καλοῖς καὶ γαθοῖς τῶν ἀμθ. ὄπων. οὐδ' ἔμδ' ἐν
 σφ' πολλῶν γραμμάτων. ἀλλὰ ἀπὸ λίγων συνημάτων·
 ῥαδίως καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοιμῶν ὁμοροήσου
 σιν. οὕτω δὲ πολιτικῶς ἔχον, ὥστε καὶ τὰς ἀσφ' ἐποι
 οῦντο πρὸς ἀλλήλους, οὐχ ὀπότεροι τοὺς ἑτέρους ἀπο
 λεσαμτες τῶν λοιπῶν ἀξουσιμ. ἀλλ' ὀπότεροι ὀφθῆσονται
 τῆν πόλιν ἀγαθόντι ποιήσαμτες. καὶ τὰς ἑταιρίας σὺ

Fig. 13. Milan, 2nd type. *Isocrates*, H. Scinzenzeler and Bastiano de Pontremolo, 1493, B.L. IB.26855, f.D6r.

να θῶν · κῶ τεκμῖα μτῆ τυχίμου ·
 ἐγνώδ' ἐμτῶ αὐτοῖς παρεμολχῆμοι
 ἐμεδ' ὁμῶσ' ἀκκὸν · καὶ ἐτα τῶ μω
 ζῶμθ' αὐτῶ τυχίμου · κῆ ἔπροσευ
 χήμου ἔσε λ' ὁμομω αὐτοφραφῆ
 σετα · ὡς πλησίον ὡς δ' ἐλφῶ ἡμε
 τέρω ὅου τω σευ ἡρέστω ὡς τῶ μθῶν
 κῶσ' κ' ἔθρω τῶ ζωμ, ὅου τω σετῶ

Fig. 14. Venice, type of Alexander and Laonicus. *Psalter*, 1486, B.L. IA.23036, f.83r.

Λέχρῃς ἐπιχρῖμθῆς· πλάγιως πρὸς τὸ κρήνην ἐσικληθῆς· ὁ δὲ τοῦς· ἀσ
 καθῆκε τὸ ὑδρῖαν ἐπὶ τὸ κρήνην ἐμφορῶ μένθ τὸ ὑδρῖος ἐς τὸ ἀπείον μετὰ
 σφοδρῆ· ὡς ἡχθ ἡ μύμθ' τῆ μὲν ὀνύμω χερὶ τὸ αὐχένος αὐτῆ ἐπιλαβομέ
 νη· ἐφίλθ φκσί· τῆ δεξιᾷ δὲ καθῶ κλυσεν αὐτῆ ἐς τὸ ὑδρῶ· Αὐτίκα δ' ἡθε·

ΧΑΛΚὸΝ ἘΣ ἨΧῆΝΤΑ ἘΟΡΕΥΜΕΝΟΝ· Αὐτίκα δ' ἡθε
 ΛΑΙὸΝ ΜΕΝ ΚΑΘῦΠΕΡΘΕΝ ἘΠ' Αὐχένος ἄνωετο γῆχ' ἔν
 ΚΥΣΑΙ ἘΡΙΘΥΟΥΣΑ ΤΕΡΕΝ ΣΤὸμα· ΔΕΣΙΤΕΡῆ δὲ
 Ἀγκῶν ἔσρασε χερὶ· μέστῃ δὲ ΝΙΚΑΒΒΑΛΕ ΔΙΝῆ·
 Τοῦ δ' ἡρῶς ἰάχοντος· ἐρέκλυεν ὀϊος ἑταίρων

θεοκρίτος ἐμτ
 βυκολκοῖς ἐμ
 τῶ ὑλα ἐπι
 γραφομένῳ,
 ὑπὸ πασσῶν
 φκσίμ' αὐτῶν

Fig. 15. Florence, type of Janus Lascaris. *Apollonius Rhodius*,
 Lorenzo di Francesco di Alopa, 1496 B.L. C.8h.2, f.ζ8r.

NARRA QVIVI LA DIVA POLIA LA NOBILE ET ANTIQVA ORIGINE SVA.ET COMO PER LI PREDECESSORI SVITRIVISIO FVE EDIFICATO.ET DIQVEL LA GENTE LELIA ORIVNDA. ET PER QVALE MO DO DISAVEDVTA ET INSCIA DISCONCIAMENTE SE INAMOROE DI LEI IL SVO DILECTO POLIPHILLO.

EMIEDEBILE VOCE TALE OGRATIOse & diue Nymphe absone peruenerāno & inconcine alla uostra benigna audiētia, quale laterrifica raucitate del urinante Esācho al suae canto dela piangeuole Philomela. Nondi meno uolendo io cum tuti gli mei exili conati del intellecto, & cum la mia paucula sufficiētia di satisfare alle uostre piaceuole petitione, non ristaro al potere. Lequale semota qualūque hesitatione crpsc piu che fi congruerebbe altronde, dignamente meritano piu uberrimo fluuio di eloquentia, cum troppo piu rotunda elegantia & cum piu exornata politura di pronūtiato, che in me per alcuno pacto non si troua, di cōseguire il suo gratioso affecto. Ma a uui Celibe Nymphe & adme alquāto, quan

Fig. 6. Aldus Manutius, Hypnerotomachia Poliphili, Venice, 1499.

ρεμ·ων· το· μημ·, καρτερόρομ· το· ἄκαρπαι
φω· καρτερόρα· το· θῆλυ· και· κικαρτί· τερι
λα· σιν· ἄρρεμ·, καλα· σι· γρῆ· τῶ·, πρῶ· α· πωλησῶ
ὡς· το· ἡμερομ· δη· ῆ· ρη· ται· πρὸς· το· ἀγρι· ομ·

Fig. 7a. Greek of Aldus Manutius, Aristoteles, Venice, 1495.

ὄν· πα· τρῖ· σά· ου· ὀ· generosus.
ὄν· πα· τρῖ· σῶ· ἰ· ὀ· δος· ἡ· generosa.
ὄν· πε· ἰ· θῆ· α· α· ς· ἡ· obedientia.
ὄν· πε· ἰ· θῆ· ἡ· ὀ· ἡ· obediens.
ὄν· πῶ· πλ· ὀ· ου· ὀ· ἡ· beneindutus.

ἔκτετα· ματί· ρα· Γ· ἡ· ἴ· ἄ· μῆ· τῆ· δ'· ἰ· γῶ· εἶ· φνε·
ἰ· γῶ· δ'· ἑ· τι· βῆ· λυ· σα· κα· τί· λυ· σῶ· ὄ· κτη·
σοῖ· τᾶ· τερ· ἄ· ρῆ· γων· Η· ἡ· δ'· ἰ· γῶ· πρῶ· δω· κά· σε·
ἡ· κῦ· τῶ· ὄ· ἡ· δῆ· τᾶ· σι· κλύ· ω· τ, ῥῶ· σα· τί· κη· α·
δα· κρῦ· οἰ· τα· τα· πῶ· ἰ· δῶ· ρι·
ἰ· γῶ· δ'· ὀ· ἰ· κῆ· τῶ· ἰ· γῆ·
τῆ· ῥῶ· σα· σῶ· τι, καὶ· πρὸς· ἑ· ρρον· ἰ· φο· ρμῶ· μῆ· α·

Fig. 7b. Greek of Aldus Manutius, Aristophanes, Venice, 1498.

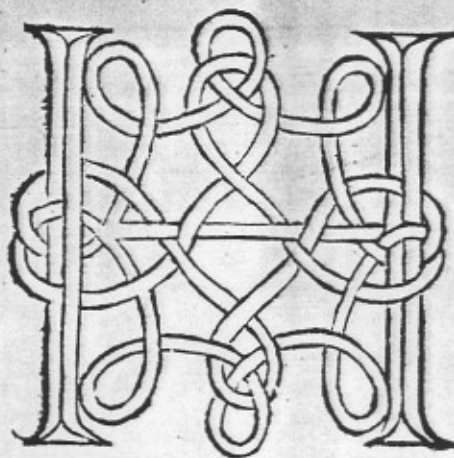
Fig. 7c. Greek of Aldus Manutius, Herodotus, Venice, 1502.

εἶ· ὄν· λῆ· τω· ὁ· πα· τῆ· ρ· μου· ἐ· βῶ· ἄ· ρω· κῆ· τῆ·ν· κλυ· οἶ· ὄν· ὑ· μῶ· ν,
κρῶ· τῶ· προ· σῆ· σῶ· ἑ· ὄ· δῆ· τῆ·ν· κλυ· οἶ· ὄν· ὑ· μῶ· ν· ὁ· πα· τῆ· ρ· μου·
ἑ· πα· τί· θυ· σεν· ὑ· μᾶ· ς· σὶ· μᾶ· σι· ξι, κρῶ· τῶ· πο· κλυ· οἶ· ὄν· ὑ· μᾶ· ς· σὶ·
σι· λο· ρῆ· τῶ· ἰ· σι· και· οὐ· κ· ἡ· κου· σεν· ὁ· βα· σι· λῶ· δῆ· τῶ· λα· οῦ· ὄ· ἴ·
κῶ· μῆ· τα· ρο· φῆ· πα· ρὰ· κρυ· οἶ· οῦ· ὄ· πω· ς· σῆ· σῆ· τῶ· ῥῆ· μα· αἶ·
τῶ· ὁ· ἑ· λῆ· λῆ· κει· σεν· σὶ· χε· ρεῖ· ἀ· χῆ· τῶ· τοῦ· σι· λω· νῆ· τῶ· πο· δῆ· ἰ· ἰ·

Fig. 7d. Greek of Aldus Manutius, Sophocles, Venice, 1502.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΝΗΜΑ ΓΕΡΪ ΤΗΣ ΑΣΓΙΔΟΣ
ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ:~

ΟΪΗ Προλιπούσα δόμοσ καὶ
 πατρίδα γαίαρ,
 ἤλυθεν ἐς θῆβ' μετὰ ρήϊον ἀμ-
 φιφύωντα,
 Ἄλεμήνη θυγάτηρ λαοσόδου
 ἠλεκφύωνος.
 Ἦσα γυναικῶν φύλον ἰλιάϊν
 ροθιλυτεράωρ.
 Ἐίδεΐτε μεγέθει νόον γέ μὲν οὔτις ἔειξε
 Τάων, ἀσθηταὶ θρητοῖς τέκον κνηθεῖσαι.
 Τῆσ, καὶ ἀπὸ κρήθεν βλεφάρων τὰ πὸ κυανέων,
 Τοῖον ἀήθ' οἶόν τε πολυχύσου ἀφροδίτης.
 Ἦδὲ καὶ ὡς κ' ἔθυμὸν ἐὸν τίεσκεν ἀκοίτη.
 Ὡς δ' ἔπειτα γυναικῶν ροθιλυτεράωρ
 Ἦ μὲν πατέρ' ἑσθλὸν ἀπέκτανεν ἰφιδάμασας,
 Χωσάμυρος περὶ βασίλειων δότε πατρίδα γαῖαν,
 Ἐσθῆβασ ἰλέϊωσε φρεσάκτας καδμείους
 Ἐνθ' ὅγε δώματ' ἐναίε σὺν αἰδοίῃ παρακοῖτε
 Νόσφιν ἀτερ φιλότητος ἐφίμερον· ἔγ' οἶηεν
 Γαῖν λεχέων ἐπιβῆναι ἐν σφύρσ ἠλεκφύωνος,
 Γρίν γε φόρον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἦσ ἀλόχσ· μακρὰ δὲ καταφλίξαι περὶ κώμασ
 Ἄνδρσ μ' ἠρώων παφίων ἰδέτη λιβοάωρ.

* Έκδοση "Αλδου Μανουτίου, έτους 1495: "Ησιόδου "Ασπίς "Ηρακλέους 1-19.

νος· πολλῶν γὰρ ἐστὶ ποικίλων καὶ παντολαπῶν μεσῆ· ὅρας δὲ τὸ πάχος αὐτῆς
 ἐστὶ μέγεθος· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἕτερον ἀπὸ τριῶν ἕτερον παρὰ στοιχειοῖς ἐλογιστέον·
 οὐτω δύσκολον καὶ σκοτίζον, ὅσον ἔστιν ἀπὸ τῆς ἀσφαλεῖς· ἐρμηνεύει γὰρ ὡς πλεί-
 στα καὶ χρησιμώτατα· φιλ· οὐκ οἶσθα ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τὸ πανταχῆ τελευτῆ-
 μῶν· ὅσον ἀλάλων ποσὶ ἐσφάμεται βί· οἶδα πῶς γὰρ οὐ· ἀλλ' ἡκιστα κί-
 τοῦ σου ἰσα πολυφωνία ἀνέχεται τῆ παροιμία· τὸν γὰρ περι πολλῶν καὶ διαφο-
 ρῶν λέγοντα, τῆμα καὶ λέγειν ἀνάκακον· καὶ λη' ἐσὺ λας πᾶμα μα συμτε-
 μῶν ὀλίγοις περιείληφε· καὶ τῶν μηθιστῶν μάλιστ' ἐμιμήθη· ὡς πορτ' ἐκα-
 ναι ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλασφημῶντα καθιζάνουσι ἀφ' ἡσού δὲ τὰ χρέσιμα
 λαμβάνουσι, οὕτω ἐσὺ ἰσας, ἐὰ πλῶς οἰσπουδαῖοι ἐβήομοι τ' ἀδρῶν

Fig. 28. Venice, second type of J. Bissolus & B. Mangius. Suidas, 1499, B.L. IC.26913, f. a1r.

Τοῦ πολυμαθοῦς τε καὶ θροῦ Ἰωάννου τοῦ σοβαίου αὐτῆ βιβλος,
 ἐκλεῖψον, ἀποφθεγμάτων, ὑποθηκῶν, πικρῶς ἐξ ὠμῆ γραφεῖσα
 ἢ σα σὺνθεῶν πῶς εἴληφεν· ἀναλώμασι μὲν τοῦ εὐφρονεστάτου καὶ με-
 γαλοπρεπεστάτου, κυρίου βικάρδου τοῦ πατρίου θρωτάτ τε αἴμα καὶ
 χριώτα τοῦ εὐδοκίμου πρεσβεῦ τοῦ εὐκλεόδε τε καὶ ἀπτήτου βασι-
 λέως, τῆς εὐδοκίμου ἀσκήσας· χειρὶ δὲ βασιλέως καλλιέργου τοῦ κατὰ τοῦ·
 ἔπειτα τῆς ἀπὸ τῆς χυλνῆσεως, χιλιούτου τοῦ ποσῶν, εἰκοσῶν τῆς·
 Ποσδεῶνος, ὁπδὲ πῆς ἀμύσων

Fig. 29. Script of Zacharias Callierges. Stobaeus, New College MS. 270, f. 298v.

Τόπος, πρὸ τὸ τυπος· ἕκαστος γὰρ τόπος, ἰδίῳ τύπῳ
 κέχρηται· καὶ πρὸ τὸ τάφος· πᾶς γὰρ τόπος, ἕσται φημι
 τοσαῦτα, ὅμοια πῶσεως ἀντικῆς ἐπιτιθέειος.
 τῶν πληθυντικῶν· πρὸ δὲ κατὰ πρῶτον ἐκρῦ τόσα.
 πρὸ ἀλίγουσαν ἔχον τῆς αὐτῆ· καὶ ὡς γὰρ ἐστὶν ὀλίγων,
 ὅτι αὐτῆ τῆς τῆς πρῶτον τῆς ἐξ ἑμνηκῆ ἀριθμοῖς
 προοιούσης, ἢ πρὸ τέλους συλλαβῆ βούλεῖ ἔχειν τῶ

Fig. 30. Venice, type of Zacharias Callierges. Etymologicum Magnum, B.L. IC.24733, f. BB4r.

Fig. 23. Etymologicum Magnum, Venice, Zacharias Kalliergis and Nicolaos Vlastos, 1499.

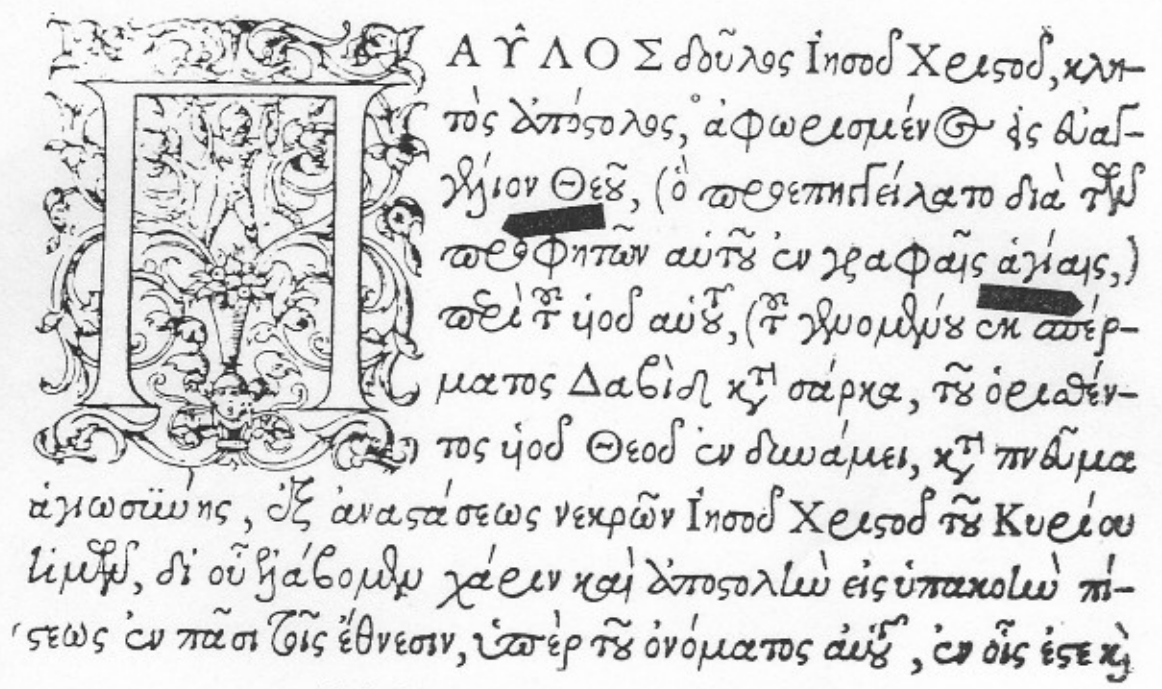

Fig. 9. Glaude Garamond's Grecs du Roi, 1453.

